

stiller Sammenkoblingen som et Ultimatum, fordi man da risikerer intet at faa gennemført af det, man tilsigter. Jeg tror, at hvis man skal have noget Haab om at faa dette Afsnit gennemført, skal man løse det ud af Sammenkoblingen og søge det gennemført særskilt. Der er saa meget mere Grund til at gøre det, som der er enkelte af de Ting, Lovforslaget foreslaar, som ikke bør gennemføres i Form af midlertidige Ændringer. Saadant noget som Bestemmelserne vedrørende Driftslaansforeningerne bør ikke være midlertidige, men bør have Gyldighed, saa længe Laaneforeningerne bestaar. Det forekommer mig, at det vilde have ualmindelig stor Betydning, om vi her paa Rigsdagen kunde enes om at gennemføre Afsnittet om Laan og Tilskud til Grundforbedringsarbejder, og det er mig ubegribeligt, at den nuværende Regering i en Tid som denne, hvor Landbruget, hvad alle indrømmer, er ved at gaa paa Knæerne, som man siger, ikke forstaar, at det har Betydning, at Samfundet stiller Midler til Raadighed til Fremme af Produktion og Aflastning af Arbejdsløsheden. Man kan jo her som saa tidt slaa to Fluor med eet Smæk.

Jeg skal ikke komme særlig ind paa Spørgsmaalet om Driftslaansforeningerne, men blot fremhæve, at der er to Ændringer, som er i høj Grad paakrævet. Den ene er en Nedsættelse af Renten af Laanene og den anden en Ændring, hvorefter der stilles Midler til Raadighed til Administrationsudgifter. Det er ikke foreslaet i det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, det vil være nødvendigt, hvis disse Foreninger skal kunne administreres paa nogenlunde forsvarlig Maade, at Staten stiller Midler til Raadighed til Administrationsudgifter. Det er et ualmindelig stort Arbejde, der paalægges disse Foreningers Bestyrelsesmedlemmer. Man maa jo huske paa, at Arbejdet foregaar paa den Maade, at Foreningerne er Ejere af de Ting, som anskaffes, og Bestyrelsesmedlemmerne maa som Regel tage ud og enten selv købe eller være med til at købe de Dyr eller Markredskaber, som anskaffes. Dette forvolder de paagældende Bestyrelsesmedlemmer umaadelig Ulejlighed og Tids-spilde. Det forekommer mig, at Staten maa være interesseret i, at disse Folk kan faa Tid til at udføre dette Arbejde, og i, at de ikke har direkte Udgifter af Arbejdet i Foreningerne, for det har de i Virkeligheden ofte. I den Forening, jeg er Formand for, kan Bestyrelsesmedlemmerne ikke en Gang faa deres Rejseudgifter dækket. Naar der stilles saa mange Midler til Raadighed, som

her er foreslaet, 10 Mill. Kr., maa Lovgivningsmagten være interesseret i at stille disse Foreninger saaledes, at de har Raad til at administrere Midlerne forsvarligt. Jeg henstiller derfor at tage under Overvejelse at ændre Lovforslaget saaledes, at der stilles Midler til Raadighed for det nævnte Formaal.

Jeg har ønsket at fremsætte disse Bemærkninger, fordi det er mig meget magtpaaliggende, at der kunde opnaas et Resultat vedrørende det af mig omtalte Afsnit af Lovforslaget.

Handelsministeren (Strebsager): Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard rettede et Spørgsmaal til mig vedrørende Formueafgiften og Venstres Stilling hertil. Jeg udtalte i Efteraaret, at der indenfor mit Parti var nogen Sympati for at kunne tage noget fra dem, der har tjent paa Kronestigningen, og give til dem, der har tabt ved den, men jeg erkendte samtidig, at det ganske sikkert var praktisk umuligt. Den Afgift, der foreslaas her, er en Kriseafgift af alle Formuer paa over 50 000 Kr., men aldeles ikke en Afgift af de Formuer, der har tjent paa Kronestigningen. Afgiften skal kun ramme en vis Kategori af Formuer, Formuer over en bestemt Størrelse uden Hensyn til, om de har tjent ved Kronestigningen eller ikke. Og hvad Anvendelsen af denne Afgift angaar, er det jo Tanken at anvende den til almindelige Stats- og kommunale Formaal og ikke i særlig Grad til Bedste for dem, som har tabt ved Kronestigningen. Mit Partis Syn paa dette Forhold er ganske det samme, som det var i Efteraaret, men det har i hvert Fald ikke været den da siddende Regering, med det til Raadighed staaende Apparat, som den havde i Administrationen, muligt at fremkomme med et Lovforslag, der opfyldte det Formaal, som vi maatte ønske opfyldt, og heller ikke har man gjort det nu som Oppositionsparti.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stavning): Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at gøre opmærksom paa, at for saa vidt man i øvrigt maatte ønske at fremme dette Lovforslag, vilde der formodentlig være at foretage en formel Ændring i § 15 vedrørende Boligbyggeriet, hvor den Dato, som vi den 10. Februar mente at kunne indsætte, nu allerede er overskredet, da Lovforslaget jo har ligget en Maaned uden at være kommet til Behandling; men det er jo en formel Sag, som man under den fortsatte Behandling sikkert sagtens faar rettet, hvis man i øvrigt bliver enig om Forslaget.

Saa vil jeg gerne sige et Par Ord i Anled-